

інтеграційних студій», який дозволить на сторінках одного академічного видання висвітлювати результати досліджень українських науковців з різних аспектів євроінтеграційної тематики та краще популяризувати академічний доробок Європейських Студій в Україні.

Для того щоб орієнтуватися в сучасній ситуації, проблемах, перспективах освіти, її реформування, міжнародного освітнього співробітництва тощо, потрібно, звичайно, тримати руку на пульсі та брати активну участь у різноманітних освітніх заходах, шукати можливості взаємодії, знати свої права. Зокрема, 25 березня 2019 року ОБСЄ в Україні та студія онлайн-освіти EdEra запустили новий проект - онлайн-курс «Права людини в освітньому просторі», який орієнтований на вчителів, методистів, освітніх управлінців, зокрема, директорів, а також батьків і всіх охочих. Курс має на меті сприяти кращому розумінню таких ключових аспектів, як: сутність та еволюцію концепції прав людини; перелік прав кожної людини та особливості прав дитини; умови обмеження прав та їхнє гарантування державою; права учасників освітнього процесу, зокрема в інтернеті; ідею навчального закладу, дружнього до дитини; стан дотримання прав у закладі освіти; механізми захисту прав в Україні [2].

Отже, оновлення у сфері освіти, зовнішня та внутрішня комунікації, розробка нових програм, стандартів тощо знаходяться на часі сучасного суспільного прогресу. Яким буде наше майбутнє значним чином залежить від кожного з нас, нашого внутрішнього світу, наших взаємовідносин з людьми та світом, бачень та уподобань, культури та освіченості, прагнень до самовдосконалення, де коловними критеріями завжди повинні виступати такі категорії як «любов», «повага», «взаєморозуміння», «турбота», «краса» тощо.

Література:

1. Нові можливості Torino Process 5.0 [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: http://www.euroosvita.net/index.php/?category=1&id=5994&poll_ident=1
2. Права людини в освітньому просторі [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: https://courses.ed-era.com/courses/course-v1:EDERA_OSCE+HRE101+2019/about

УДК[378.015.31:159.9.018.2]:811.111

Г.Ю.Гриженко

ЗАНЯТТЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЯК БАЗА РОЗВИТКУ НАВИЧОК КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ

Спілкування – це одна з базових потреб особистості. Володіння мистецтвом слова — одна з умов для досягнення успіху у багатьох професіях. Наша свідомість не зводиться лише до слів, але донести до людей свої думки, емоції та почуття ми можемо тільки у формі слова. Слово виражає наше самовизначення серед собі подібних, формує відносини між людьми. Мова фіксує наші знання про навколишній світ і дає змогу виразити ставлення до нього. Вона є основним засобом спілкування людей. У сучасній філософії та лінгвофілософії з'явився напрям комунікативної філософії. Його ідея — так звана ідеальна комунікація.

Найбільш відомі представники цього напрямку Юрген Габермас, Вітторіо Гесле та ін. стверджують, що гармонійне суспільство може існувати тільки ґрунтуючись на ідеальній риторичній. Ідея риторики ефективного спілкування полягає в тому, щоб якнайбільше членів суспільства були озброєні риторичними знаннями і, спілкуючись між собою, доводили це суспільство до гармонії. Тобто комунікація між різноманітними суспільними осередками, організаціями, установами має бути не конфронтативною, а толерантною та ефективною. Ідея толерантності спілкування ґрунтується на багатьох чинниках, найважливішим серед яких є засвоєння риторичних умінь і навичок. Одна із головних функцій мови – комунікативна, тобто функція спілкування. Спілкування як комунікативну діяльність характеризують Леонт'єв О.О., Лисіна М.І., Руденський, Андрєєва Г.М., Риданова та багато інших дослідників. На їхню думку, головними аспектами спілкування є комунікативний (обмін інформацією), інтерактивний (організація взаємодії), перцептивний (процеси сприйняття та формування образу іншої особи та взаємодії із нею). Виступаючи публічно, людина виражає, утверджує себе та впливає на інших. **Соціально-політичне красномовство** є одним із найдавніших родів красномовства з часів Цицерона, Демосфена та інших видатних ораторів античності та пізніших часів. Демократизація суспільного життя стимулює ораторську творчість громадян на зборах, мітингах, сесіях Верховної Ради, сесіях Рад народних депутатів, у клубі, на радіо, телебаченні тощо. Духовно-інтелектуальна енергія людей передається завдяки активізації публічного переконуючого слова, яке стає все більш гострим, соціально вагомим, необхідним в умовах відстоювання певних позицій, власних поглядів.

Комунікація у процесі спілкування викладача та студента під час навчання та сумісної діяльності означає обмін думками, ідеями, почуттями, емоціями, настроєм тощо. Цей обмін передбачає взаємодію суб'єктів, включаючи їхню психологічну взаємодію, вплив одне на одного з метою змінити або розширити уявлення партнера по спілкуванню із обговорюваної теми. Під час саме такого спілкування студенти мають навчитись говорити чітко, зрозуміло, переконливо і водночас толерантно до співрозмовника – це буде запорукою подальшого професійного спілкування. Майбутні фахівці у різних сферах професійної діяльності мають усвідомлювати, що комунікативна культура представляє собою сукупність норм, засобів та форм взаємодії і містить найкращі зразки та цінності поведінки. Спілкування має бути такою взаємодією суб'єктів, яка мінімізує комунікативні, соціальні та інші перешкоди між ними. Оволодіння іноземною мовою розширює можливості будь-якої людини у сучасному світі. Практика викладання іноземної мови студентам різних професій вказує на те, що не може бути однакового стилю навчання, методів, навіть манери спілкування із ними, але для будь-кого з них вміння спілкуватися продуктивно є ключовою вимогою професійного успіху у майбутньому і тому вони потребують специфічних методів викладання для досягнення бажаного результату. Майбутні фахівці мають використовувати будь-яку можливість стати гарними співрозмовниками та толерантними слухачами і однією із таких можливостей є заняття з іноземної мови, яке формує відповідні вміння і навички. Дискусії-дебатування мають навчити студентів критично мислити, висловлювати та відстоювати власну думку, бути толерантним до протилежної думки. Кожен з учасників має навести приклади з власного досвіду, досвіду іншої особи або літератури, щоб переконати співрозмовників. Для того щоб бути продуктивним комунікатором у фаховій сфері

діяльності, треба оволодіти навичками спілкування, а головне – мати можливість застосовувати їх на практиці. Таку можливість студенти отримують на заняттях англійської мови, де вони практикуються в обговоренні та вирішенні професійних питань, обміні інформацією, уважному ставленні до опонента тощо.

УДК [378.147.091.39:004.738.5]:811.111]-042.65-057.875(043.5)

О.А. Диндаренко

ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ ЯК ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСУ ПРИ НАВЧАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЮРИСТІВ

Здійснюючи підготовку майбутніх фахівців, необхідно розвивати в них навички використання іншомовної професійної й наукової лексики, навчати їх спілкування в контексті спеціальності, особливо з допомогою інтернет-ресурсів та новітніх технологій навчання. Треба враховувати, що існує тенденція збільшення співвідношення кількості годин самостійної роботи студентів з АМ до аудиторної, в тому числі і юридичної спеціальності. І саме Інтернет як унікальне середовище для навчання іноземних мов є дуже багатим джерелом навчальних ресурсів. Студенти можуть брати участь у тестуванні, вікторинах, конкурсах, олімпіадах, відеоконференціях, що проходять у мережі Інтернет; листуватися з однолітками з інших країн; отримувати інформацію з проблеми, над якою якраз працюють. Уміння знаходити нову текстову, графічну, аудіо- та відеоінформацію, що міститься в іншомовних галузевих матеріалах, користуючись відповідними пошуковими методами й термінологією, передбачені вимогами «Програми з англійської мови для професійного спілкування».

Найголовнішим у використанні комп'ютерних ігор на заняттях з іноземної мови є те, що студенти повинні бути забезпечені таким завданням, яке має мовну практику. У протилежному випадку вони будуть просто грати у гру. Перед заняттям з використанням комп'ютерної гри викладачу необхідно окреслити навчальні цілі та з'ясувати, яка частина гри або її рівень найкраще відповідає окресленим цілям. Як правило, викладачі іноземної мови, які використовували комп'ютерні ігри на своїх заняттях, радять брати ігри-пазли, оскільки вони вимагають від гравців знаходити рішення, використовуючи логіку чи дослідження, що дозволяє робити прогрес у грі. Можна також обирати ігри, засновані на спостереженнях, де потрібно знайти сховані предмети, а також квест-ігри типу «виберись з кімнати». Грем Стенлі рекомендує скористатися покроковим керівництвом до обраних вами ігор, яке зазвичай має багатий вокабуляр. Викладач може використати цю інформацію в якості тексту на аудіювання, який він зачитає в аудиторії, або той самий текст можна роздати студентам. У цьому випадку вони самостійно читають текст і потім виконують інструкції. В обох випадках керівництво потрібно попередньо адаптувати до рівня своїх студентів. Таким чином, дивлячись на те, чи правильно студенти виконують завдання у грі, можна одразу з'ясувати, чи зрозуміли вони інструкції викладача. Ще один варіант опрацювання цієї інформації – розмістити її на дошці чи на столі викладача, студентів організувати для роботи в парах або в невеликих групах – один студент з пари або групи повинен підійти до дошки, прочитати інструкції, повернутися на